

Robert Huja - ECCE HOMO

Robert Huja

18. 10. 1969 Kladno – 23. 8. 1998 Praha

Jako výtvarník byl autodidakt. Původním vzděláním byl umělecký keramik. Vystřídal různá zaměstnání. V roce 1992 pracoval jako výtvarný redaktor časopisu Iniciály. Ilustroval básnickou sbírku Ewarda Murrera (pseudonym Michala Wernische) Mlha za zdí, kterou v roce 1992 vydalo nakladatelství Mladá fronta, v edici Ladění.

Zabýval se především figurální malbou a kresbou, grafikou a příležitostně komiksovou tvorbou.

Současná výstava je výběrem z tvorby především z let 1991 – 1992.

výstavy

1989 Divadlo Rubín, Praha

1990 Galerie Srdíčko, Jablonné nad Orlicí

1991 Klementinum, Praha

1991 Galerie Behémot, Praha

1992 Galerie K, Praha

1993 Štencův dům, Praha - účast na kolektivní výstavě „To, co zbývá“

1994 Galerie Velryba, Praha

1998 Galerie Velryba, Praha

ECCE HOMO

ROBERT HUJA
KONSTRUKTIVNÍ A ŽALOSTNÉ KARTON
MILHA ZA ZDÍ, 1992
2004, 2018

© Robert Huja

Spodní proud

Začátek devadesátých let byl charakterizován uvolněním přetlaku v mnoha oblastech. Zážitkem možností svobodně se nadýchnout a vydat se na cestu s prakticky bez hranic – ve smyslu fyzickém, morálním i spirituálním. Euforie z nekonečného prostoru, z možnosti experimentu, ke kterému stačí tak málo, protože vše se zdá na dosah. Ve všech oblastech vzniká řada nových aktivit. Zážitek nové svobody se zhmotňuje, naplňují se sny, objevují se postavy vystupující z pološera. Některé z aktivit vytrvají, řada z nich nemá dlouhou dobu trvání. Jedním z příkladů aktivit nedlouhého trvání může být i časopis Iniciály, jehož výtvarnou stránku Robert Huja krátce vytvářel. Naléhavost potřeby vyslovit některá zásadní témata však nelze měřit délkou trvání.

Věci se rodí a zanikají, staré hranice se rozvolňují, objevují se nové cesty a jiné zarůstají. Orientace se stává náročnější. Body, ke kterým by bylo možné se vztahovat, mizí, nejsou však bezprostředně nahrazovány novými. Pocity euforie a svobody jsou střídány, nebo spíše smíseny s pocity úzkosti. Tu přináší chůze po nejistých cestách, tápání ve tmě, obava, že každou chvíli mohu být stržen skrytým vírem. Pro mnohé z nás byla tato nejistota spojena i s naším vlastním osobním dozráváním, s pokusy odpovědět si na otázku kdo jsem a vymežit vlastní směřování.

Obrazy Roberta Huji zapadají do těchto souvislostí. Častým – ale nikoli jediným - námětem jeho obrazů je žena. Na jedné straně žena silná – až zbožšťelá - dávající život, na druhé straně úzkostná izolovaná postava klesající pod tíhou vlastní proměny, v cosi, co není ještě zřejmé. Skrze navenek silnou, eroticky, až živočišně vyzývavou postavou prosakuje melancholie a úzkost. Postavy čekající na ortel, který se nedostavuje, klesající pod tíhou nevyřčenou – možná ani nevyhovitelnou. Tváře formující se v pološeru mlhavých barev s očima upjatými přímo na diváka s otázkou nebo prosbou. Ejhle člověk! Síla zjevující se ve slabosti. Člověk oslavující tancem svobodu, ale s tušením, že balancuje na kraji bezedné propasti. Křehkost bytí až k nesnesení.

Jiří Mach

© Robert Huja

© Robert Huja

© Robert Huja

© Robert Huja

© Robert Huja

© Robert Huja

Copyright © 2023 - Antikvariát a galerie Bastion